

หัวข้อโครงการ	การศึกษาปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนที่พนักงานขับรถได้รับในขณะขับรถประจำทางปรับอากาศและรถประจำทางธรรมดา
โดย	นางสาวรติยาภรณ์ เดชศรี นางสาวพรไพสิน ศุภดิษฐ์โร
ระดับการศึกษา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนที่พนักงานขับรถได้รับในขณะขับรถประจำทางปรับอากาศและรถประจำทางธรรมดา สาย 127 บางบัวทอง – พาด้าปิ่นเกล้า ในช่วงเวลาเร่งด่วน 06.00-08.00 น. ผลจากการวิจัยพบว่า ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน ที่พนักงานขับรถได้รับบนรถประจำทางปรับอากาศ อยู่ในช่วง 2.13 – 15 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร มีค่าปริมาณฝุ่นละอองต่ำสุดเท่ากับ 2.13 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ค่าปริมาณฝุ่นละอองสูงสุด 15 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และมีค่าปริมาณฝุ่นละอองเฉลี่ยเท่ากับ 6.37 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนที่พนักงานขับรถได้รับบนรถประจำทางธรรมดาอยู่ในช่วง 5.95 – 29.99 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร มีค่าปริมาณฝุ่นละอองต่ำสุดเท่ากับ 5.95 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ค่าปริมาณฝุ่นละอองสูงสุด 29.99 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และมีค่าปริมาณฝุ่นละอองเฉลี่ยเท่ากับ 13.70 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนที่พนักงานขับรถได้รับบนรถประจำทางปรับอากาศกับรถประจำทางธรรมดา ซึ่งผลการวิเคราะห์ทางสถิติ t-test (Paired Samples Test) มีค่า Sig. เท่ากับ .000 [Sig. เท่ากับ .000 < α (0.05)] แสดงว่า ยอมรับ H_1 และ ปฏิเสธ H_0 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนที่พนักงานขับรถได้รับบนรถประจำทางปรับอากาศกับรถประจำทางธรรมดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (keywords) : รถประจำทางปรับอากาศ, รถประจำทางธรรมดา , อนุภาคฝุ่นที่มีขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน , ช่วงเวลาเร่งด่วน